

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1706

гр. София, 27.02.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 27.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **2113** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 – 257 от АПК .

Образувано е по жалба на Ц. А. Д. от [населено място] срещу бездействие на кмета на [община], изразяващо се в невръчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, издадена от кмета на [община] в образувано административно производство по чл. 11 от ППЗСПЗЗ по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г.

Настоящият съдебен състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя в жалбата, както и доказателствата по делото намира, че подадената жалба е недопустима и същата следва да се остави без разглеждане, а образуваното съдебно производство да се прекрати, по следните съображения:

В настоящото производство жалбоподателят се обжалва бездействието на кмета на [община] да връчи на жалбоподателя, на основание чл. 61, ал. 1 от АПК, заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, издадена от него в административното производство, образувано по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г. Така формулираното искане е определено в жалбата като такова по чл. 256, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната норма неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14-дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му. Разпоредбата на чл. 256, ал. 1 /в приложимата редакция/ предвижда също така, че бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Настоящият съдебен състав намира обаче, че в процесния случай не е налице нито хипотезата на ал. 2 на чл. 256 от АПК, нито на тази по ал. 1 на чл. 256 от АПК. Следва да се има предвид, че защитата срещу бездействие по реда на чл. 256, ал. 1 и ал. 2 от АПК касае неизвършване на фактически действия за изпълнение на задължения, произтичащи

пряко от нормативен акт или закон, а не правни действия. В конкретния случай не са налице фактически действия, които административният орган да дължи по закон, т. е. същите да произтичат пряко от правната норма. Съобщаването на административния акт по реда на чл. 61 от АПК /в приложимата към настоящия момент редакция/ е част от административното производство по издаване на индивидуален административен акт, какъвто безспорно е и заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, като по своя характер касае извършването на едно правно действие, а не фактическо такова. Предвид на изложеното настоящият съдебен състав намира, че жалбата се явява процесуално недопустима и не са налице предпоставки за образуване на съдебно-административно производство.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Ц. А. Д. от [населено място] срещу бездействие на кмета на [община], изразяващо се в невръчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, издадена от кмета на [община] в образувано административно производство по чл. 11 от ППЗСПЗЗ по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г., като процесуално недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 2113/2019г. по описа на Административен съд-София град, Второ отделение, 24-ти състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на жалбоподателя.

СЪДИЯ: